

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ที่ 0538 (กบค.) / 344 วันที่ 3 มิถุนายน 2557

เรื่อง การขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

เรียน อาจารย์ ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ *ประเมินจากม. ปี 2556*

ตามที่ ท่านได้ส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิจัยการศึกษา บัดนี้คณะกรรมการได้ส่งผลการประเมินผลงานการขอกำหนดตำแหน่งมาให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเรียบร้อยแล้ว พร้อมข้อสังเกต นั้น

มหาวิทยาลัยจึงขอให้ท่านแก้ไขผลงานทางวิชาการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้แล้วเสร็จ ภายใน 60 วัน (ครบกำหนด ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2557) โดยส่งผลงานที่แก้ไขแล้ว พร้อมคำชี้แจงประกอบการแก้ไขอย่างละเอียด จำนวนอย่างละ 5 เล่ม/ชุด) มายังกองบริหารงานบุคคล นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งแก้ไขผลงานจากกองบริหารงานบุคคล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อยู่มี)

รักษาราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ข้อสังเกตเอกสารประกอบการสอน

เรื่อง การวัดจิตพิสัย

ของ อาจารย์ ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กรรมการรายที่ 1

1. เอกสารประกอบการสอนไม่ได้นำเสนอ “ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการวัดจิตพิสัย” จึงควรมีเพิ่มเติม
2. ในบทที่ 1 ไม่ระบุให้ชัดเจนถึงความจำเป็นในการสอนและจำเป็นต้องวัดจิตพิสัย ควรเกริ่นนำให้เห็นว่าสังคมมีปัญหาเนื่องจากผู้เรียน / ผู้คนทั้งหลาย มีคุณลักษณะทางจิตพิสัยไม่ค่อยดี ในหลักสูตร + กระบวนการสอนต้องกำหนดไว้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องเข้าใจ+วัดคุณลักษณะด้านนี้ให้ถูกต้อง
3. บางเนื้อเรื่อง/ บางบท กล่าวถึงแต่หลักการ/วิธีการ ควรมีตัวอย่างข้อคำถาม หรือ เครื่องมือ ตัวอย่างแบบวัด วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือแต่ละแบบ ให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจด้วย
4. ไม่ค่อยมีการอ้างอิงในเนื้อหา แม้การยกข้อความมากกล่าวอ้าง ดังนั้นควรมีการอ้างอิงทุกครั้ง
5. การจัดเนื้อหาแต่ละบทไม่ค่อยเท่ากัน บางบทเนื้อหามาก บางบทเนื้อหาน้อย น่าจะเพิ่มเติม ให้มีเท่าๆ กัน
6. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนไม่ค่อยได้เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ในสถานการณ์จริง เช่น ให้ฝึกทำตั้งแต่การคิดเครื่องมือวัดจิตพิสัย การฝึกทักษะการเขียนข้อความ การหาคุณภาพของเครื่องมือ ไปจนกระทั่งการเก็บข้อมูลจริง นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และแปลผล น่าจะปรับกระบวนการสอน หากไม่สามารถทำทั้งกระบวนการได้ก็น่าจะให้ลองทำตอนใดตอนหนึ่งจริงๆ สักเรื่องหนึ่ง

กรรมการรายที่ 2

1. เลขหน้าหน้าบท นับเลขหน้า แต่ไม่ใส่หมายเลขหน้า
2. บท 1 – หน้า 3 ความหมายควรเป็นการอ้างอิงจากนักวิชาการ 2 – 3 คน แล้วสรุปเป็นแผนภาพ โดยผู้เขียนควรสรุปเป็นความหมายของผู้เขียนด้วย
 - องค์ประกอบหน้า 5 ขาดการอ้างอิงที่มาขององค์ประกอบ
 - หน้า 7 พรบ.การศึกษาใช้ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 แล้ว
 - ตรวจสอบการใส่ () ทั้งปี พ.ศ. วงเล็บซ้อนวงเล็บ

- ขาดหัวข้อ ความสำคัญ/ จำเป็นในการวัดจิตพิสัยให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้
- 3. บท 2 การอ้างอิงควรเป็นระบบเดียวกันควรอ้างอิงปี พ.ศ. เลขหน้า
 - ควรมีการสรุปเครื่องมือ 10 ประเภทโดยย่อให้เห็นขอบข่ายลักษณะเฉพาะ
 - หน้า 18 ขึ้นตอน ขาดการสรุปที่มาของแผนภาพ และควรนำแนวคิดจากผู้รู้มาสรุปไว้ก่อน เพราะเป็นหัวข้อเนื้อหาที่สำคัญ
 - เอกสารอ้างอิงน้อยเกินไป
- 4. บท 3
 - หน้า 25 ควรเพิ่มข้อมูลอ้างอิงวิธีการกำหนดนิยามมากกว่า 1 คน
 - เมื่อจบเนื้อหาข้อ 1 ถึงหน้า 32 ควรมีการสรุปความสำคัญตามความเข้าใจผู้เขียน
 - หน้า 38 – 41 อ่านแล้วขาดความเชื่อมโยงกับหัวข้อเนื้อหา
- 5. บท 4
 - ตรวจสอบการอ้างอิงให้ครบทุกคน
 - บทสรุปควรมีรายละเอียด 4 ประเภท โดยสังเขป โดยสรุปความแตกต่างให้เห็นชัดเจน
- 6. บท 5
 - เพิ่มหัวข้อเนื้หาย่อย + วัตถุประสงค์ด้านความรู้
 - มีการอ้างอิงจากผู้รู้ก่อนสรุปคำอำนาจจำแนก
 - คำถาม ข้อ 1 กลุ่มสูง – ต่ำ ควรสรุปในเนื้อหา
 - การอ้างอิงน้อยเกินไป
- 7. บท 6,7
 - ขาดการอ้างอิง
 - ขาดการสรุปเน้นความคิดของผู้เขียน

****ตรวจสอบรูปแบบบรรณานุกรมใหม่**

กรรมการรายที่ 3

1. ควรปรับปรุงเกี่ยวกับแผนบริหารงานสอนของบทที่ 3 – 7 เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้เพราะเหมือนกับทุกบท โดยปกติแล้วธรรมชาติของเนื้อหาต่างกันสิ่งเหล่านี้น่าจะใช้กระบวนการแตกต่างกันออกไป คือ
 - 1.1 กิจกรรมการเรียนการสอน ควรสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 1.2 สื่อการเรียนการสอน
 - 1.3 การวัดผลและประเมินผล

2. ควรปรับปรุง “ภาษาหรือสำนวนหรือข้อความ” ที่ใช้ในการเขียนเรียบเรียง ควรใช้เป็นภาษาเชิงวิชาการ ไม่ใช่ภาษาพูดและใช้ให้เป็นแนวทางเดียวกันตลอดทั้งเล่ม
3. ควรปรับปรุง “กิจกรรมท้ายบท” เป็น “คำถามท้ายบท” และจำนวนข้อคำถามของแต่ละบทควรมีจำนวนข้อเท่าๆ กัน
4. ในกรณีที่มีรูปภาพของในแต่ละบท ควรอ้างอิงแหล่งที่มา
5. บางบท ขาด “เอกสารอ้างอิง” (บทที่ 4) ควรใส่ให้ครบถ้วนและให้ครบทุกเล่ม ทุกเรื่อง ที่อ้างอิงถึงในแต่ละบท
6. ควรตรวจสอบ ระบบการพิมพ์ พิสูจน์อักษร ให้ถูกต้อง
7. ควรปรับปรุง “จำนวนหน้า” ของแต่ละบทให้มีจำนวนหน้าเท่าๆ กัน (ยกเว้นบทแรกๆ) โดยอาจจะขยายความโดยการ “ยกตัวอย่าง” หรือขยายความเพิ่มในบางหัวข้อให้ชัดเจน
8. ควรปรับปรุง “การสรุป” ท้ายบทของทุกบท ให้สรุปโดยการสังเคราะห์แต่ต้องได้นื้อหาครบถ้วนในประเด็นหลักๆ ของแต่ละบท
9. ควรตรวจสอบเกี่ยวระบบสารบัญ การพิมพ์เลขหน้ากำกับ ว่าหน้าไหนควรปรากฏเลขหน้าหรือไม่ควร
10. กรณีที่เป็นการแปลจากเอกสารต่างประเทศ ควรปรับปรุงภาษาไทยให้ผ่านและสื่อความให้เข้าใจง่าย

ข้อสังเกตงานวิจัย

เรื่องที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ของ อาจารย์ ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กรรมการรายชื่อที่ 1

- ไม่มี -

กรรมการรายชื่อที่ 2

ผู้วิจัยระบุว่าได้ใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ แต่ผู้วิจัยได้ทำการปรับแบบวัดดังกล่าวก่อนการเก็บข้อมูล โดยปรับจากมาตราประเมินค่า 5 ระดับ เป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ไม่จริงเลย C1 ถึงที่สุด C6 และมีได้แจ้งไว้ว่าแบบวัดดังกล่าวเดิมมีสากลอย่างใด นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ จนถึงตั้งชื่อองค์ประกอบใหม่

การดำเนินการที่ผู้วิจัยแจ้งไว้ข้างต้นนั้น ทำให้ไม่สามารถอ้างอิงได้ว่า เกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ คือ แบบวัดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เนื่องจากแบบวัดดังกล่าวได้แปรสภาพไปจากเดิม และแทบไม่เหลือร่องรอยเดิมเลย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเอง และขออภัยว่าขอให้ระมัดระวังว่า การดำเนินการเช่นนี้อาจหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดเป็นอย่างยิ่ง

กรรมการรายชื่อที่ 3

ควรนำฉบับสมบูรณ์ส่งไปให้อ่าน เพราะเรื่องที่ลงในวารสารเป็นบทสรุปและย่อเท่านั้น และตัวเล็กมากอ่านลำบาก

ข้อสังเกตงานวิจัย

เรื่องที่ 2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง
สำรวจและการวิเคราะห์โปรไฟล์

ของ อาจารย์ ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กรรมการรายที่ 1

ไม่มี

กรรมการรายที่ 2

ผู้วิจัยใช้คำว่า “องค์ประกอบ” และคำ “ส่วนประกอบ” สับสนมาก โดยเฉพาะที่หน้า 935

กรรมการรายที่ 3

ควรนำผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ส่งให้อ่านจะดีกว่า

ข้อสังเกตงานวิจัย

เรื่องที่ 3 อิทธิพลของวิธีการวัดต่อโครงสร้างองค์ประกอบมาตรฐานวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามแนว
พุทธศาสนาสำหรับวัยรุ่นไทย การประยุกต์ใช้วิธีคุณลักษณะหลากหลายวิธีโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงยืนยัน

ของ อาจารย์ ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กรรมการรายที่ 1

เนื่องจากผู้วิจัยใช้ผลของข้อมูลจากงานของ ผจจจิต+คณะ (45) ควรจะมีการแสดงคำ
อนุญาตของผจจจิตให้ใช้เครื่องมือ+วิธีการ+ผลวิจัย เต็มมาดำเนินการใช้เป็นข้อมูลแล้ว ใช้วิธีการที่ผู้วิจัยเชื่อว่า
จะตรวจสอบ ความกลมกลืนในข้อ 1 + 2 ตามวัตถุประสงค์ กับคู่อิทธิพลจากการวัดความเที่ยง 2 แบบของ
มาตรวัดเชิงอารมณ์

หากไม่มีข้อมูลเหล่านี้ผู้วิจัยจะทำได้และผู้วิจัยยังเลือกใช้เฉพาะมาตรวัดฉบับสั้น ดังนั้นผล
ที่ออกมา รับจะเป็นการชี้บ่งลักษณะสิ่งที่เกิดขึ้นต่อผลงานของ ผจจจิต จึงเป็นการเหมาะสมที่จะมีคำอนุญาต
หรือเชิญเขาเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่อาจมีผลกระทบต่องานของผจจจิตไม่ว่าจะเป็นด้านดีหรือไม่ก็ตาม

อ้างถึงหน้า 307 ในย่อหน้าสุดท้ายผู้วิจัยได้เขียนอภิปรายไว้ในลักษณะที่กล่าวถึงว่า.....ยังไม่
สามารถวัดคุณลักษณะเดียวกันได้อย่างน่าเชื่อถือ....(บรรทัดที่ 3 ต่อ 4) แต่เขียนต่อมาว่า มาตรวัดนี้ได้ผ่าน
การตรวจสอบมาหลายขั้นตอน.....แสดงว่าสามารถวัดปรีชาเชิงอารมณ์ ตามหลักไตรสิกขาได้อย่าง
น่าเชื่อถือ (บรรทัดที่ 5 ถึง 8) ผลการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยทำขึ้นอาจจะเป็นเพราะการคัดเลือกมาตรวัดฉบับสั้นที่
ยังไม่สามารถเป็นตัวแทนที่ดี..... จึงควรต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม.....(บรรทัดที่
8.....สุดท้าย)

การเขียนแบบนี้เป็นการบอกอะไรเหตุใดจึงเขียนเช่นนี้ การวิจัยที่ทำมาทั้งหมดไม่มี
ความหมายอะไร ไขใหม่ ช่วยอธิบาย

กรรมการรายที่ 2

1. ผู้วิจัยพยายามเลือกใช้คำ “มาตรวัด” ตามงานที่อ้างอิง และใช้คำ “มาตรวัด” ในส่วนที่
เป็นทัศนะของผู้วิจัยแม้จะผิดพลาดบ้าง ก็ยอมรับได้ แต่ไม่แน่ใจว่าผู้อ่านทั่วไปจะสับสน
หรือไม่
2. กรณีผลงานวิจัย พบว่า มาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ฉบับสั้นมีความเที่ยงตรงต่ำ ผู้วิจัย
ควรนำข้อมูลจากฉบับเต็มมาวิเคราะห์ใหม่อีกครั้ง เนื่องจากข้อมูลเดิมทั้งหมดน่าจะมียู

แล้ว การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ทั้งสองครั้ง อาจจะเป็นหลักฐานที่แสดงว่า
มาตรวัดฉบับสั้น ไม่เป็นตัวแทนที่ดีของมาตรวัดทั้งฉบับได้ดีกว่า การสรุปโดยการ
สันนิษฐานเองเองพร้อมระบุชื่อผู้สร้างมาตรวัดที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทำวิจัย หรืออาจ
เป็นหลักฐานยืนยันว่ามาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ทั้งฉบับเต็มและฉบับสั้นต่างก็มีความ
เที่ยงตรงค่าเช่นเดียวกัน ก็ได้

กรรมการรายที่ 3

- ไม่มี -

[illegible]